

“ De Getande Medaillons.”

De naam MEDAILLON klinkt bekend in de oren van de filatelist. Deze benaming is in voege gebleven van 17-10-1849 tot 31-03-1863. De postzegels waren ongetand en steeds hetzelfde type.

Het is pas op 31-03-1863 dat deze medaillons getand uitgegeven werden. Dit is voor de eerste maal dat wij spreken over getande postzegels !

Men kan spreken van een langlopende reeks die startte met de Ministeriële omzendbrief (circulaire) van 9 oktober 1849. De tekening was van de heer Charles Bagniet en uitgevoerd door de heer H. Robinson van het huis Perkins – Bacon en Co uit Londen. Het was de postzegel nr. 5 in karmijn.

De laatste zegel van dit type werd ongetand uitgegeven op 1 april 1861.

DE GETANDE MEDAILLONS 1863. (nrs. 13 tot 16)

Er werd beslist deze reeks getand uit te geven. De tanding werd verzorgd door de firma GOUWeloos GEBROEDERS uit Brussel. Maar alles verliep niet van een leien dakje in verband met de tanding.

a) Nrs 13 à 16 – 31 maart 1863 – tanding 12 ½

Men gebruikte een lijntanding. Het volledige blad postzegels werd gelijktijdig in twee richtingen geperforeerd.

b) Nrs. 13A à 16A – 6 augustus 1863 tanding 12 ½ x 13 ½ (volgend W. Balasse begin 1864)

Men gebruikte nu het nieuwe systeem nl. de kamtanding. Met dit systeem zou men tijd uitsparen op de handenarbeid.

Met deze manier kon men in éénmaal drie zijden van de postzegel perforeren en men bewam een regelmatige tanding van 12½. Verticaal (4de zijde) stelde een klein probleem. Men bewam tandingen van 12 ½. X 13 en 13 ½ !

De tussenpanelen werden nu niet meer geperforeerd.

c) Nrs. 13 B à 16 B – 8 mei 1865 tanding 14 ½.

De Doncker Willy.